

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Діом, на розі вулиць Фрічард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

КОМУ ПОМАГАЄ Т. ЗВ. УКРАЇНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ В КАНАДІ.

Нарешті самі українські пани патріоти, що неправдоно називають себе Українським Червоним Хрестом в Канаді, призналися прилюдно, що гроші, які вони збирали на допомогу жертвам повені в старому краю, до рук тих жертв у Східній Галичині зовсім не дісталися. Гроші ці тримають старокраєві українські пани патріоти в банку і ще тільки гадають створити комітет, який буде завідувати фондами жертводавців в Канаді...

ЛИСТ ЛЬВІВСЬКОГО УКР. ЦЕНТР. КОМІТЕТУ.

Жертводавці, які послали свої жертви до т. зв. Українського Червоного Хреста в Канаді, радимо уважно перечитати лист від "Українського Центрального Комітету Допомоги Жертвам Повені у Львові", підписаний його головою, Володимиром Децикевичем, до т. зв. Укр. Черв. Хреста в Канаді. Цей лист з 22 лютого 1928, опубліковано в останніх числах канадських українських проти-робітничих і проти-фармерських газет (з 21 березня ц. р.) в комунікаті того-ж т. зв. Українського Червоного Хреста в Канаді. З цього листа ми й беремо інформації, які пояснюють, що діється з грошми, збираними т. зв. Українським Червоним Хрестом в Канаді.

Перечитавши цей лист, читач довідається, що старокраєвий панський Український Центральный Комітет Допомоги Жертвам Повені зовсім не розділював жертв присланих т. зв. Укр. Черв. Хрестом з Канаді і не думає їх дати жертвам повені, але тримає ці гроші в банку і буде позичати їх своїм "установам" на сплату довгів, відбудову то-що. І роблять це пани за повною згодою т. зв. Укр. Черв. Хреста в Канаді. Ось що пишеться виразно в згаданому листі:

"Видні зазначено, що ми є дуже щасливі, що наша думка про удушення безпроцентних позичок знайшла у Вас зрозуміння, бо в цей спосіб жертви Ваші не будуть безповоротно сконсумовані, а уможливають нам продукційну допомогу для піднесення добробуту нашого населення. ЗГДНО З ВАШИМ БАЖАННЯМ БУДЕМО УДОКЛИНАТИ ПОЗИЧКИ БЕЗПРОЦЕНТОВО НА ДОВШИЙ РІЧНИЙ ЦІЛІСЬКИЙ КОМІТЕТ, ЯКИЙ БУДЕ ЗАВІДУВАТИ ФОНДАМИ ЖЕРТВОДАВЦІВ В КАНАДІ, а рідночасно буде мати за обов'язок стояти в контакті з Українським Червоним Хрестом в Канаді."

Отже з цього ясно, що т. зв. Укр. Черв. Хрест в Канаді не сказав був до цього правди тим жертводавцям, які склали на його руки фонди на допомогу жертвам повені, що він збирає гроші не на те, щоб за них купити хліба для потерпілих від повені, а на позички пансько-попівським установам: кооперативним торговлям, заборонкам то-що.

І хитрі-ж ті пани патріоти: кажуть, що "в цей спосіб жертви Ваші не будуть безповоротно сконсумовані"... Іншими словами це значить: на біса давати жертвам повені гроші, які вони з'ужують на хліб, на одяг то-що (тоб-то, як кажуть — сконсумують) і грошки пропадають. А панам жалко гроші з рук пускати. Тому вирішили позичати їх, щоб не були вони "безповоротно сконсумовані".

ГРОШІ ПАНАМ, А ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ ДУЛЯ.

Коли-ж гроші, вислані т. зв. Укр. Черв. Хрестом в Канаді до Укр. Центр. Комітету у Львові, не будуть роздані жертвам повені, але українські пани патріоти будуть їх позичати, щоб вони не "консумувалися", то вірніше питання, до кого ці гроші будуть належати? Хто буде мати право позичати їх і відбирати позички? В листі Укр. Центр. Комітету кажуть пани, що

"По скінченню акції допомогової створимо комітет, який буде завідувати фондами жертводавців в Канаді."

Виходить таке, що старокраєві українські пани патріоти аж по скінченню допомогової акції (вона-ж в них скінчилася), давши жертвам повені дулю, а не гроші з Канаді, створять якийсь комітет, що буде завідувати "фондами жертводавців в Канаді", тоб-то буде позичати гроші і відбирати їх. Очевидно той комітет буде просто власником цих грошей. Таким чином гроші, зложені на допомогу жертвам повені, залишаться в посіданні українських панських патріотичних гешефтарів, що будуть робити ними "бізнес".

КОМУ ДУМАЮТЬ ПАНИ ПОЗИЧАТИ ГРОШІ.

В листі старокраєві пани патріоти пишуть таке: "Центральний Комітет рішив не удуляти індивідуальних грошових допомог, але задержати частину на веску, а другу частину грошей узяти на допомогу для наших установ на відбудову варстатів праці. До цього спонукає нас огляд, що наші установи через повільне дуже потерпіли в будівлях, ґрунтах й ін. недоконаних майб."

"Що наші установи доконче потребують негайної та обильної допомоги, виходить з цього, що по оголошенню через Центральний Комітет комунікату в пресі про свій намір удуляти безпроцентні позички на продукційні цілі, усі Повітові Комітети приймали цей намір з признанням, одобривши його і предлаючи Центральному Комітету цілий ряд внесень, так чиньськи, що ми мусили би мати сто разів більші фонди, щоб могли узаглянути всі ці доганяння."

А далі, "щоб не бути голословним", наводять факти, що в повіті Косів кооперативи знищили і на їх відбудову предлажено їм кошторис на 20,000 злотих. На "Народний Дім", разом з робітничо-столярською (не кажуть де), теж частинно знищений, на відбудову треба 14,000 злотих. На побудування захистів для сиріт в Кутах і Жабю їхній повітовий комітет жалде 1,000 доларів. В повіті Надвірна кооперативний млин в селі Загір'я знищений і йому пани дали "зворотну допомогу" в сумі 1,500 злотих. Кооперативи і читальні "Просвіта" знищені на 8,000 злотих. В повіті Товмач, в Тисьмениці кооператива "Народний Дім" поручилася державі за "засівову позичку" і треба було заплатити "державі" 7,000 злотих. В повіті Станіславів треба теж заплатити за "засівову позичку" з 1924 р., за які рушилися кооперативи і "Банк Рольні" натискає, отже треба буде заспокоїти його позичкою з "фондів жертводавців в Канаді". В повітах Долина, Калуш, Сколе, Жидачів, Турка і т. д. та сама історія: кооперативи, захоронки, Народні Доми то-що треба з довгів виручати і відбудувати.

Одним словом, старокраєвими панам патріотам з "індивідуальних грошових допомог" користи нема ніякої, а треба допомогати своїм "установам", в яких патріотично-продажний "бізнес" підпава; особливо там, де, як говориться в листі, "панами є всі, а не ми". Бо що-ж собою представляють всі ті кооперативи, Народні Доми, захоронки, про які говориться в листі, як не найзвичайніші пансько-попівські підприємства, в яких ці кооперативного, ні робітничо-селянського духу немає. До того поміч ці дають пани позичкою, щоб ці "установи" затримали назавжди "в своїй кишені".

ЩО ЗНАЧИТЬ ЦЕЙ ПАТРИОТИЧНИЙ "БИЗНЕС".

Хто знайоменний з теперішнім станом так званих українських кооператив у Східній Галичині, той знає, що це ніякі дійсні кооперативи, а найзвичайніші торговельні і спекулянтські підприємства, у які їх перетворили українські пани і попи. Ось що про них писав недавно в нашому часописі один із кооперативних робітників, що сам в тих кооперативах працював:

"На керунок місяць в кооперативних спілках по більших центрах попришували різні темні діла, що стремили до особистої наживи, спрофанували цілий кооперативний клімат, почали різноманітні спекуляції та дефривації, як також і хабарництво."

"Ціни товарів в кооперативних спілках бувають від 10 до 20 відсотків вищі, як на ринку у приватних торговців. Керманці спілках ідуць рука в руку з шахраями, що від військ визискують нашого селянина та робітника."

"При кооперативних спілках, замість культурно-освітньої праці, ведеться по іказавкам з урядових та ухильських центрів з гори назначена партійна праця, якою керують галицькі попи."

"Кооператив в Галичині, через спрофанування кооперативного клімату, дідалася невдовіг широким мас селянства та робітництва, стала центром наживи, та місцем дефривацій. Кооперативні галицькі спілки вирять пийство, бо торгують наживками, себ-то перебрали ролю колишніх галицьких селянських кооперативів, які пхали нашого селянина та робітника в безодню."

З цього ясно, чому пани з урядівського Укр. Центр. Комітету вирішили рятувати цей свій "бізнес" безпроцентними позичками. Бо це-ж для них самих з цього користь. Чому вони не сказали, чи ці кооперативи будуть хоч давати селянам позички без проценту? З селяни вони будуть тягнуті з останнього те, що їм належиться.

КОМУ-Ж БУДЕ З ЦЕГО КОРИСТЬ? ПОЛЬСЬКИМ БАНКАМ, ЛИХВАРИМ, ЯКИМ ПАНИ БУДУТЬ ВИПЛАЧУВАТИ З ГРОШЕЙ ПРИЗНАЧЕНИХ ДЛЯ ЖЕРТВ ПОВЕНІ, ДОВГІ КООПЕРАТИВ, ПОПАМ ТА СЕСТРИЦЯМ ПО ЗАХОРОНКАХ, ПАТРИОТИЧНИМ СПЕКУЛЯНТАМ ТА ТАК ЗВАНИХ КООПЕРАТИВНИХ ТЕРГОВЦІХ, УНДІВСЬКИМ ПОЛІТИКАНАМ І ТИМ, ЩО БУДУТЬ ЦИМИ ФОНДАМИ ЗАВІДУВАТИ. А ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ З ЦЕГО НІЯКОЇ КОРИСТИ НЕ БУДЕ, БО КОЛИ-Б ПАНИ ПОЗИЧАЛИ ГРОШІ НАВІТЬ СЕЛЯНАМ, ЧОГО ВОНИ НЕ НАМІРЕНІ РОБИТИ, ТО ПОЗИЧАЛИ-Б ТІЛЬКИ ТАКИМ, ЩО МОГЛИ-Б ІХ ЗВЕРНУТИ, ТОБ-ТО БАГАТИМ, БО У БІДНЯКІВ НЕМА ЧИМ ПОЗИЧКИ ЗАГАРНУВАТИ.

ЧОМУ ПАНИ НЕ ДАЛИ ГРОШЕЙ ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ.

Цікаво, як старокраєві пани пояснюють, чому вони не дали грошей жертвам повені. В листі кажуть вони про це так:

"Тепер у нас хочемо впенити Вас, що час, коли грозив голод нашому населенню, минав, бо зістали роздані харчі і допомоги в такій сількостві, що населення зістало достаточо забезпечене на час зими. Небезпека голоду може наступити ще на передній одяг, однак через зимову погоду на загал не було. Це була причина, для якої ми розділили харчі в харчах і частину грошей потрібні на дозарову поміч, здержали розділ дальших фондів."

Виправдуються пани, як бачите, то-ж самою брехнею, яку поширювали польсько-панські чинники, що будиць то голоду в зими вже не було, що населення "достаточо забезпечене на час зими". Тому вони розділили "дары в харчах" і "частину грошей", (але ні слова не кажуть, скільки) з усіх, які збрали в краю і дістали з Америки, а решту затримали і будуть вживати їх на свій патріотичний позичковий гешефт, "по скінченню акції допомогової". Але брехня вилазить навіть з їхнього листа, немов шило з мішка, бо в іншому місці кажуть вони, що

"...Банк Рольні не хоче взяти під увагу, що населення злищене..."

"...ДІТИ-СИРОТИ НАХОДЯТЬСЯ В ДУЖЕ СКРУТНОМУ СТАНІ В НАСЛІДКУ ЗБОЖИНИ НАСЕЛЕННЯ, НЕДОСТАЧА ОДЕЖІ І ПОЖИВИ."

Отже крутять пани патріоти і самі собі в лице плюють. В одному й тому самому листі, в одному місці "впеняють", що "населення зістало достаточо забезпечене на час зими", а в другому признаються, що "діти-сироти находяться в дуже скрутному стані", що є "недостача одєжі і поживи". На панській куртарській мові говориться так, що "голоду на загал не було", але є тільки "недостача... поживи".

ПАНИ РОБЛЯТЬ ПОДЛИЯ БРЕХЛИВИЙ ДОНОС НА Т. НАВІЗІВСЬКОГО.

Але вершком подлости українських панів являється донос на т. І. Навізівського, представника нашого робітничо-фармерського Комітету Допомоги Жертвам Повені на Західній Україні. На самому вступі листа Укр. Центр. Комітету читаємо ось такий донос:

"Відносно акції п. І. Навізівського, можемо ствердити лише це, що наші Повітові Комітети, які стосово є зв'язані з галицьким селом, не мають ніяких відомостей про розділ допомог комуністам, тим більше про розділ канадських жертв. Після наших зазначень ці гроші переходять на час виборів, або служать прямо до комуністичної агітації."

Як видно, то так званий Укр. Черв. Хрест в Канаді просив Укр. Центр. Комітет, щоб він там постарався, аби польська влада перешкодила т. І. Навізівському в його допомоговій праці, та щоб прислав щось таке на письмі, що можна було-б вжити проти тутешнього, нашого робітничо-фармерського Комітету Допомоги Жертвам Повені на Західній Україні. У відповідь старокраєві пани пишуть свою негідну подлу брехню. Тепер нам зовсім зрозуміло, чому польська влада дозволила т. Навізівському розділювати наші фонди жертвам повені лише під тою умовою, що з ним буде ідти скрізь поліційний урядник. Все-ж таки старання тутешніх і старокраєвих патріотів не мали того успіху, на який вони розраховували, бо їм не вдалося випросити в польської влади заборони т. Навізівському розділювати фонди. Правда, що в наслідку їхніх старань, він мусить ідти в товаристві поліційного урядника, але все таки розділює фонди, зібрані українськими робітниками й фармерами в Канаді, між потерпілими від повені се-

лянами й робітниками. З своєї праці він дасть точний звіт і подла брехня панів патріотів швидко виявиться. Про нio до-відаються навіть ті, яких т. зв. Укр. Черв. Хрест намагається одурити листом Укр. Центр. Комітету.

Тепер стане також всім ясно, хто то доносив польській владі брехні, що будиць то допомогу від робітників і фармерів в Канаді та Злучених Державах, а також з Радянської України, являється на "комуністичну агітацію". Укр. Центр. Комітет у Львові сам до цього признається і повторяє свою подлу брехню, хоч навіть польської суд виправдав членів Робітничо-Селянського Комітету від цих негідних оскаржень. Ось чим займаються ундівські повітові і центральні комітети—шпiона-жом і подлими брехливиими доносами. Цими способами гадають старокраєви пани закрити своє злочинне зловживання фондами, які вони збрали будиць на допомогу жертвам повені.

ПІД СУД УКР. РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОГО ЗАГАЛУ.

Всю роботу т. зв. Укр. Черв. Хреста в Канаді та старокраєвого пансько-попівського Укр. Центр. Комітету ми даємо під суд українського робітничо-фармерського загалу. Нахай розбере і осудить кожний чесний робітник і фармер, не зважаючи на те, до якого угруповання він належить або прихляється, чи чесно й совісно поступили старокраєві пани з Укр. Центр. Комітету з грошми, признаними на допомогу жертвам повені. Чи чесно й совісно поступили т. зв. Укр. Черв. Хрест в Канаді, коли сказав, щоб ці гроші не були вжиті на допомогу жертвам повені, а залишилися в руках пансько-попівського комітету на позички "установам", в яких господарять пани, попи і їхні підлізці. Чи чесно й совісно поступили оба ці комітети, займаючися подлими й брехливиими доносами на представника робітничо-фармерського Комітету Допомоги Жертвам Повені на Західній Україні.

Рівночасно нехай кожний чесний робітник і фармер порівняє з цєю панською "діяльністю" пряму, чесну працю робітничо-фармерського Комітету Допомоги Жертвам Повені на Західній Україні і дасть собі відповідь, що чесно, щиро й безкорисно заступає інтереси українських працюючих мас, хто їм дійсний приятель, а хто ворог. І нехай це ще раз буде в науку тим, що не раз вже дали можливість українським панам зарезати себе під дурного хату. Але нехай ця наука вже переконає їх, що лише самі робітники й фармери, самі працюючі, при помочі своїх власних, робітничо-фармерських організацій можуть щиро дбати про їхні інтереси. А переконавшись в цьому, нехай вступають до наших робітничо-фармерських організацій, що завжди вірно служили і будуть служити інтересам працюючих.

КАМПАНІЯ ПРЕСОВОГО ФОНДУ ДЛЯ "ВОРКЕРА".

Від часу минулої конвенції Компартіі Кан., місяць квітень призначено для кампанії в користь "Воркера". Пишемо цього листа тому, щоб чим вже зпочаткувати відповідні приготування по наших організаціях до кампанії, яка має принести для "Воркера" якнайбільше фондів. "Воркер" бореться з величезними фінансовими труднощами. Боева частина робітничої класи, яка визнає її оціночне ролю нашого часопису,

не всилі дати їй потрібну піддержку. Через це, весь тягар вдержання "Воркера" спадає по найбільшій частині на плечі членства нашої партії. Розглядаючи правду, яку довершив наш офіційний орган "Воркер" в останніх шістьох роках, ми не можемо не признати того, що наші змагання були корисні й оправдані. Оскільки це відноситься до збільшення числа передплатників, так ми можемо похвалитися незвичайно поважними результатами. Ми вспели сполукаризувати "Воркера" по цілій Канаді. Наші агенти використали всі засоби, щоб тільки зацікавити нашим часописом якнайширші круги канадського робітництва.

Напрямок нашої редакційної політики був дивним провідником для робітництва в Канаді, кристалізуючи всі біжучі клясові питання. Реакційні провідники індустріального й поліційного руху змагають перетворити організації робітників в мертво тіла. Вони стараються відокремити боеківки від робітничого загалу; вони стараються не тільки видалити цей боевий елемент з юні, але спричиняються до того, що робітників виганяють з роботи. Ці жовті провідники вживають найпідліщих способів боротьби, які можна рівняти хіба з методами колишньої царської Росії. Це боротьба з кожним днем прибирає ширший характер. Необхідно змобілізувати

боеву армію, що відбивала-б ці атаки жовтих розбишак, які повзяли собі за обов'язок розгромити робітничий рух. "Воркер" є могутнім організатором в руках нашої класи. Він дасть провід канадській робітничій класі. Він, як і в минулому, займає безкомпромісове становище у всіх змаганнях робітничої класи. "Воркер" придержується своїй цілі: консолідації, індустріально-го й поліційного руху робітничої класи. Квітнева кампанія мусить бути одною з найкращих, які ми коли-будь переводили. Кожний партійний член мусить прикласти своїх рук, всіх зусиль, щоб здобути як найбільше фондів. Під теперішній час, мусимо признатися, наше фінансове положення надто критичне. Потребуємо фондів зараз. Ми визнаємо вас пестити в рух всю машину, кожне колісцячко. Ми чуюсьмо упевнені, що відповідно упрянована кампанія принесе нашою організацій потрібні фонди. Наші товариші мають багато досвіду в перепроваджуванні таких справ, як концерт; підприємства, забави й пр. З вашею допомогою на місяць ми сподіємося найкращих успіхів в цій кампанії.

Ми висилаємо вам листи, які ви повинні розповсюдити на настояти, щоб їх в найкоротшому часі вислати заповнені до адміністрації "Воркера".

Товариші! Підтримайте "Воркера". Сильний "Воркер" це величезний удар для жовтої бюрократії. Сильний "Воркер" зміцнить Комуністичну Партію. Сильний "Воркер" згуртує робітництво до боротьби за наші інтереси. Товариші! Започаткуйте квітневу кампанію зараз. Здобувайте нових передплатників, пресо-вий фонд, зробіть цю кампанію найбільшою в історії нашої партії. З комуністичним привітом, А. С. Булер, адмін.

"ОДИНОКА ПРАВДИВА НАЦІОНАЛЬНА УКРАЇНСЬКА ЛИСТА".

Такою називало "Діло" вид-борчу лісту ч. 18. і закликало Українців во імя патріотизму голосувати на нio при виборках до варшавського союму. А на цій лісті, побіч ундівців, були ось такі "правдиво національні українські" буржуї-патріоти: адвокат Грінбам,

др. Уйсаер, інж. Шпіра, Гальо-цер, Крук, Шошес, Проваль-скі, Бромберггер.

Робітників і селян українські пани цькують проти Жидів і закликають не єднатися з жидівськими робітниками та бід-няками, а самі за 36,000 злотих, що дістали від жидівських та німецьких фабрикантів, дідичів та купців, поробили жидівських буржуїв українськими кандидатами.

ЗАМІТКИ.

Свистун про свою господарку.

Ще так недавно (переважно перед кожними виборами), свистунівщина разом з будицьшиною заявляли в англійській шоденній пресі про силу своїх організацій.

Було в тих заявах по "двай-цять тисяч членства" (разом з др. Мігайчуком), десятки, а навіть сотки тисяч майна. "Весь" український народ належить до їхніх організацій не лише у Вінніпегу, але в цілій Канаді.

Побудовано православної собор й тим самим перетягну-ти всіх релігійних людей навіть з під Будкової парохії під свистунівщину. Все було в "народно-православної" організації. Дія. Свистунових "відчитів" не було вже більше Місія в Укр. Нар. Дімі й він виголошував їх в театрі.

В Укр. Роб. Дімі був лише "незначний гурток комуністів", які "не представляли собою ніякої сили", які не мали за собою мас "українського народу".

Словом — Свистун казав, що за ним народ, за ним сила.

Але ось цей самий Свистун дістав копняка з Укр. Нар. Діми і з цієї нагоди він в 11-м числі "У. Г." викриває, що він представляв собою одну велику нулю, викриває, як він і його товариш Стецишин "безплатно" господарили в народній інституції та до чого вони ту інституцію допровадили.

Ось послухайте, що каже про свою господарку п. В. Свистун:

"Що представляє собою Народний Дім в Вінніпегу? Може яку велику силу, чи то майно, чи членств? Кожний в Вінніпегу і поза Вінніпегом знає се, що Нар. Дім це маята, то може хіба похвалитися великим доганом, а щодо членств, то дуже малих їх числа. В пору, коли в був зв'язаний з Народним Домом, в нім ніколи не доходило число членів навіть до сотки. Отже на що там було лакомитися?"

Як делькатно Свистун плонує сам собі в лице. Хоч це не легка справа плонувати собі самому в лице, але Свистун "фільософ", то він потрапить. Чия-ж вина в тім, що Нар. Дім щодо маяти, то може хіба похвалитися великими доганми? Свистун і Ко. стояли на чолі Нар. Дому через довгі роки, клопотали свої голови "будовою української державности" десь на Марсі, а цілковито не старалися усунути довг на У. Н. Д. Хіба в нім вина рядового членства? Членство бачило недбалу господарку свистунівщини і тому "в пору, коли я (Свистун), був зв'язаний з Народним Домом, в нім ніколи не доходило число членів навіть до сотки".

От тобї й господарка свистунівщини! Замість того, щоб сплачувати довг на У. Н. Д., замість того, щоб придумувати більше членства до У. Н. Д., то Свистун виголошував "декції" на теми "Куди йде Росія", а не сказав, як треба було сказати рядовому членству — "Куди йде Народний Дім" та Свистун разом з ним.

"У. Р. В." не раз згадували про цю політику Свистуна, не раз згадували про те, куди Свистун провадить У. Н. Д., то за це, за цю ширю правду, "У. Г." рвався зі шкіри та "заперечував", що це "більшовицькі вигадки".

Тепер самі признаються, що "У. Р. В." мали слушність. Це потверджує Свистун в своєму дописі, це підтвердило рядове членство У. Н. Д., даючи здорового копняка Свистунів-Щецишиному і Ко.

Що собі свистунівщина виробила на "народній ниві", те й має. Тепер хай її рятуює православа Ядвіга.

Драпка.